

ייעוץ פופריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת מטו"מ
שנת תשע"ג

סימן ע"ד

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שביעי של פסח, תקצ"ב

אהובי בני חביבי, אהבתך אלצני לכתוב עתה בחול המועד בערב שבת ושביעי של פסח, [מוהרנ"ת ז"ל נהוג עצמו לרשום מכתבי התחזקות בעבודת ה' לבנו, אפילו בחול המועד, ועיין לקמן מכתב ר"ט משי"כ בחוהמ"פ תקצ"ו וזמאהבתך אשייך מעט גם בחול המועד, וטעמו ונימוקו עמו מה שכי' במכתב ר"ג בחוה"ס שנת תקצ"ח ז"ל: "וזהו בדעתי לבלי להשייך מפני כבוד חול המועד, אך מדברי גיסק"נ"י הבנתי עוצם תשוקתך למכתבי, וגם כי דברינו כולם הם דברי תורה הנוגעים למעשה ולהצלת הנפש, בוודאי מצוה לכתוב גם בחול המועד", ועי' מכתב ר"ט. ועיין בטו"מ סי' תקמ"ה (סקמ"ז) מה שכתב על חמיו הגאון הב"ח זצ"ל שכתב בחול המועד, ובשעות הביא משו"ת מן השמים שכתב בוה"ל: ואם על אבירת כסף הותר מלאכה בחול המועד, כל שכן וכל שכן שיש לחוש על אבירת המרגלויות היקרות, שהם סברות ומחשבות התורה היקרה שיש לכתבן שלא ישתכחו ויאבדו, וכל הכותב אותן מקבל שכר עליהן עכ"ל] וגם אין לי פנאי כלל מחמת כבוד אורחים ושאר ענינים.

ובקשתי ממך בני חביבי שתשמח בשמחת החג הקדוש אשר זכינו שהשם יתברך עשה לנו נסים כאלה, שהוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים, הכל בשבילנו, כדי שגם אנחנו כדור הזה, שהוא אני ואתה וכל האנשים שבטולטשין, ופה ברסלב, ושככל ערי ישראל במושבותם, שכולנו אלה אנחנו פה היום חיים, כולנו הם בני הדור הזה, ועלינו נפל חובת היום הזה לשמוח בשמחת קריעת ים סוף, אשר אז נתגלה אלהותו ואדנותו וממשלתו של האין סוף בעל הרצון יתברך, בהתגלות נפלא ונורא אשר לא היה כמוהו, עד אשר ראתה שפחה על הים וכו' (מכילתא בשלח פט"ז), ועוללים ויונקים אמרו זה אלי ואנוהו (סוטה ל).

שמח בני בשמחה זאת, אשר זכית להאמין בזה על כל פנים, ולהיות בכלל ישראל עם הנבחר אשר בשבילנו עשה את כל הנסים האלה, ובאם לא היה מסתכל על הטוב שבנו לא היה עושה לנו נסים כאלה. כלל הדבר חזק ואמץ להיות אך שמח תמיד בכל יום, כמ"ש (תהלים קמט, ב) ישמח ישראל בעושיו, וכתוב (תהלים יד, ז. ג. ז. ג. יגל יעקב ישמח ישראל, ובפרט ביום טוב קודש יום קריעת ים סוף, כי תהלה לאל יש לנו במה לשמוח בפשיטות אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וכו' (נוסח הקידוש של יו"ט), ובפרט שזכינו כדור הזה שאין אנו מתנגדים על בעל השמחה האמתי, שהוא מקור השמחה, מקור הקדושה, מקור האמונה, מקור החיים האמתיים והנצחיים, מקור החכמה, אשרינו שזכינו לזה. עלינו לשבח לאדון הכל על כל הטוב הנפלא אשר הפליא לעשות עמנו, אשר לא יאומן כי יסופר, שאנחנו בשפלות כזה נזכה לשמוע ולהבין דברים נוראים כאלה וכו' וכו'. ובנו נתקיים המקרא (תהלים קלו, כג) שבשפלינו זכר לנו כי לעולם חסדו, על כן אנו מחויבים לשמוח ולרקד בכל יום ויום בכל מה שעובר עלינו, ומכל שכן וכל שכן ביום טוב קודש.

ואל יהיה לך צער כלל מה שאין אתה זוכה להיות אצלנו בכל פעם כרצונך הטוב, כי גם זה לטובה. כי יקר מאד אלפים פעמים כשאתה אצלנו פעם אחת ברבע שנה, בשבירת מניעות כאלה, מאשר היית אצלי בכל שבוע בלי מניעות (עיין כענין באבות דר' נתן פ"ג: אם למדת תורה בשעת הריחה אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח שנאמר בבקר ורע ועלרע אל תנח ירך ע"כ, ועיין לקמן מכתב פ' ומכתב ק"י). ברוך השם, אשר אתה זוכה על כל פנים להיות על ראש השנה בכל שנה ושנה, וגם בתוך השנה אנו רואים פנים בפנים כמה פעמים, שמח בני ואל תתעצב, ושמח נפשך בכל נקודה ונקודה טובה, וביותר במילי דשטותא כידוע לך (עיין לקו"מ ח"ב סי' כ"ג, וחי מוהר"ן סי' תקצ"ג).

יותר אי אפשר להאריך, ומובטחני כך שתקיים דברי אלה, ומי שהשמחה במעונו ישלח עלינו שמחה, שנוכה לשמוח ברגל הק' והנורא הזה הבאה עלינו לטובה, בפרט שהוא שבת קודש ויום טוב קודש ביחד, נגילה ונשמחה בישועתו, אמן.

נתן מברסלב

סימן ע"ה

בעזרת השם יתברך, יום א' בהר תקצ"ב

אהובי בני מו"ה יצחק נ"י.

דע בני כי בשבת קודש בבקר קודם סעודת שחרית, הזמין השם יתברך ששמעתי מאיש ממאהליב, שהיה רעש גדול בטולטשין בעסק המחלוקת שעליכם, שר' ח"ש [מוזכר ג"כ לעיל מכתב כ"ט ולקמן מכתב צ"ב] הכה איזה אנשים ועתה רוצים לקונסו, ושאתה ור' נחמן מהייסין [הרה"ח ר' נחמן מקורו מעיר הייסין, ואחר חתונתו דר בטולטשין ובאה הרבה

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבעות

מאמר ז':

[המשך מגליון העבר]

ודע, שכל אחד ואחד צריך לשמור את בחינת משיח שיש לו. כי כל אחד כפי קדושתו וטהרתו, כן יש לו בחינת משיח. וצריך לשמור מאד, שלא יתקלקל בחינת משיח שלו. ועיקר הדבר שבו תלוי בחינות משיח, הוא שמירה מניאוף, כי משיח הוא בחינות חוטם, בבחינות (איכה ה, ב) רוח אפינו משיח ה'. וניאוף תלוי בחוטם, כמו שכתוב (שמות כ, יג) לא תנאף, ואיתא במדרש (במדב"ד פ"ו סי' ו) לא תהנה אף, וצריך לשמור עצמו מאד אפילו מריח ניאוף, כי הוא פוגם בחינת משיח שלו, שהוא בחינת חוטם כנ"ל.

ובחינת משיח הוא שורה על אנפי אורייתא, דהיינו הספרים הקדושים שמגלין הפנים של תורה. ושם מרחף רוחו של משיח, בבחינת (בראשית א, ב) ורוח אלקים מרחפת על פני המים. רוח אלקים דא רוחו של משיח (וה"א דר"מ ע"א), שמרחף על פני המים, ומים הוא התורה כמובא (תענית ז, ב"ק יז, פב. ע"ז ה:).

ודע, שבחינת רוח אפינו משיח ה' נעשה רוח קנאה, שהולך ומקנא בכל מקום שמוצא שם ניאוף, הוא נעשה רוח קנאה, ומקנא על זה, לגודל קדושתו וטהרתו. ופעמים מקנא והיא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וכו' והיא לא נטמאה (במדב"ד ה, יד). כי לגודל עוצם קדושתו וטהרתו אף על פי שלא נטמאה, הוא מקנא על הסתירה לבד, כי נחשב פגם כנגד עוצם טהרתו של הרוח קנאה, ונעשה על ידי זה לפעמים גמ.

ועל כן נקרא הגמ ספר פרייתות (דברים כד, א - ישעי' ג, א), כי נעשה על ידי הספר, ששם שורה רוחו של משיח, שהוא הרוח קנאה כנ"ל. או שמשקה אותם מים מאררים, ואזי נבדקת אם נטמאה וכו'. ואם לאו, אזי אדרבא (במדב"ד ה, כו-כח) ונקתה ונרעה ורע וכו'.

ודע, שיש יחודא תתאה שבזה העולם, שהוא בכשרות גדול בקדושה ובטהרה כל כך, עד שבו תלוי יחודא עילאה. שהזוג, דהיינו האיש והאשה כשרים כל כך, שהיא

כשרה מאד ואין בה שום שמץ פסול, וגם הוא כשר מאד. וזווגם בכשרות ובקדושה כל כך, שבו תלוי יחודא עילאה. כי איש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם (כמו שאמרו ז"ל סוטה יז, ב) כי יש בו יו"ד ובה ה', שזהו יחודא עילאה. וזה הזיווג והיחודא תתאה הוא יקר מאד מאד, מאחר שבזה העולם נעשה יחודא תתאה בקדושה כזו, שבו תלוי יחודא עילאה.

והנה הרוח קנאה שהוא בחינת רוחו של משיח כנ"ל, שהוא מקנא על ניאוף. מה הוא עשה כאן, מאחר שהם קדושים וטהורים מאד.

אך דע, שכאן בא הרוח קנאה, בשביל אהבה. כי איתא בזהר (ח"א דרמ"ה ע"א) כל רחימותא דלא קשר עמה קנאה, לאו רחימותא רחימא, הדא הוא דכתיב (שה"ש ה, ו) פי ענה כמות אהבה קשה כשאל קנאה. כי הקנאה מורה על אהבה, כי מחמת גודל האהבה הוא מקנא בה, אל תסתרי כדי שלא יתקלקל האהבה חס ושלום. וזה פועל כאן הרוח קנאה הנ"ל, בשביל אהבה כנ"ל.

אך מחמת שאף על פי כן זה היחודא תתאה הוא בזה העולם, יוכל להתקלקל השלום שביניהם חס ושלום, על ידי הרוח קנאה. כי הקנאה אף על פי שהיא בשביל אהבה, יכולה להטיל מחלוקת חס ושלום, על ידי שמקנא לה וכו'.

ועל כן דע, שבשביל זה צריכין הצדיקים הגדולים להעלים תורתם, לשורפם ולהעבידן כנ"ל. כדי שיהיה נסתלק הרוח קנאה, שלא יקלקל חס ושלום הזוג הקדוש הנ"ל, כי יחודא תתאה שלהם יקר מאד, וכשנתקלקל שלום שביניהם על ידי הרוח קנאה כנ"ל, הוא הפסד גדול מאד. ועל כן מוכרחין שיהיו נאבדין התורות והספרים הנ"ל, כדי לסלק הרוח קנאה. כי הרוח קנאה, הוא רחו של משיח, שהוא שורה על אנפי אורייתא, דהיינו הספרים כנ"ל. נמצא, כשנשרפין ונאבדין הספרים, ממילא נסתלק הרוח קנאה, שהוא רוחו של משיח, ששורה על הספרים כנ"ל.

[המשך בגליון הבא]

מדברי הר"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":
...ובכל תקוותינו וישועותינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמהו איך יוכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמנו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

פ"י

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סלדו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

הגה"ק היעב"ץ זצ"ל:

וגם רבינו הרמב"ן ז"ל, על אף שמחשיב הרבה את פי האבן עזרא בתורה, עכ"ז כמ"פ כותב עליו ביטויים קשים ודברי זילזול, ואף היעב"ץ מן האחרונים מבטא עליו בביטול, שדבריו אין בהם ממש (עי' בפי' השירה ועוד). וכן כתב בפירושו (סוף השמו"ע ד"ה מה ראו) ואיני משגיח בהתול ר' דוד אבודרהם, ומי שקלקל בנוסח והוסיף ושינה כלום, עתיד ליתן את הדין. ודוגמת זה כתב בסדר קר"ש שעה"מ (אות ח') בענין להפסיק באמצע מזמור יושב בסתר, כי הוא אשמת המעתיקים שסמכו ע"ד אבודרהם בזה, והוא שלא כדן ושלא כהלכה, ולא יעשה ככה. וז"ל בסדר עבודת תמיד של בין הערבים (עזרה קטנה) וביותר שטתו של הרשב"א, עם כל הקלוסים בדברי התיו"ט (מס' תמיד פ"ו מ"א), שהעיד ששבחהו בעל דינו, והודה לו שהוא כפתור ופרה, באמת זרה היא מאד ורחוקה מכליותי, לא ראיתי כמוה בורות כפול ומכופל ואכמ"ל. ובסדר מעמדות ליום ראשון (ד"ה לפי זכותו) כתב על התיו"ט, במחילת כבודו דיבר כפי המורגל ומצוי בפי ההמון לא מחכמה.

הגה"ק מקאמארא זצ"ל:

ולעומת זה מצינו הרבה ביטויים קשים מהרה"ק מקאמארא על היעב"ץ, במה שהרבה דברים בספר מטפחת שלו על הזוהר, וכתב עליו (וזהר חי ח"א מ"א): דברי קושית של הבל שהרבה להקשות גאון יעקב זכרונו לחיי עוה"ב, וכן (שם ר"ז). הלך אחר שגעונות ודמיונות שלו, ואחר ערסו וכעסו, במכ"ת הקדושה מאה פעמים לא ידע מה דקאמרי רבנן, וכן (שם ח"ג כ"ב: מ). ועתה מה בעי החסיד המשוגע וכו', וכן (שם מ"ה). ולא ידענא קול רעש שהרעיש בכאן המשוגע הצדיק גאון עולם וכו', ומי יכול על שגעונות כאלה להתאפק עצמו, ומרבה בבזיון וקצף בתמהון לכב בדברי עתק, ואין זה אלא שהיה משוגע ומבוהל, כי באמת היה צדיק גמור, וכן (שם ח"ד נ"ג): והסומא בשתי עיניו ופטור מן הראייה, ולא ראה מאורות מימיו, נאלם מה אומר מה אדבר, לב מר ממרורית פתנים, ולא ראה משי"כ דברים מתוקים כדבש, קדוש יאמר לו באמת, והיה כשחר נכון מוצא הדברים, הלוא חרפה ובושה הוא לו לזייף דברי קדוש לתלות דברי הבל בספר קדשי קדשים, שכל דבריו מפי קב"ה נאמרי' ברוה"ק, וכן (שם קמ"ט): מה בעי החסיד המשוגע לבנות דברי הקדוש, לכתוב דברים מרורים כלענה וכו', יוצק זהב רותח וכו', אלא הוא יצא מדעת התורה והאמת, עם קדוש ישראל, לא תהא כזאת בישראל לחרף דברי אלהים חיים בדברים נראים מינות ושגעון ועורן ותמהון לבב.

להגיד לאדם ישרו, אל אדם לא אשא פנים:

ונכון להעתיק משי"כ הגאון היעב"ץ בעצמו בענין הדברים החרופים שכותבים זה על זה, וז"ל (שאלת יעב"ץ ח"ב סי' כ"א) עמדתי משתומם על המראה, כי ראיתי שנתפעל מאד מדברי, וחשדני במה שאין בי, האלהים לא מינה ולא מקצתה, חלילה חס לזרעא דאבא מלעסוק במעשה חדודים, ומדוע אריב עם אדם חנם, אשר לא גמלני רעה, אבל יודע שזה טבעי להגיד לאדם ישרו, ואל אדם לא אכנה, ואם כי כגובה ארזים גבוה, כי לא ידעתי אכנה, ואף לגדולים אלה פעמים ממני, לא אשא פנים בתורה, כאשר מעשיי בחבורי יוכיחו, על שגיאה אני אומר יש כאן שגיאה, על העלמה העלמה, על שיבוש שיבוש, על שפת יתר יתר, על דבר נכון וישר אומר כפתור ופרה, אפי' יצא מפי קטן שבקטנים, ועל הפכו אומר אל ירד בני עמו, סוף דבר כך הוא מנהגי מעולם, לא חשבתי שיקפיד אדם חכם ונבון על כזה וכיוצא בו, הנאמר בתום וביושר לבב, ואם שגיתי אתי תלין משוגתי, ואקבל אמת ממי שאומר, ה' יודע ועד כי בצדק כל אמרי פי, חלילה לי להתגדר בדברי תורה, כ"ש שלא לעסוק ע"מ לקנטר, מנהג כזה הוא הרחק כמטחו קשת רמיה מאיש כמוני, כאשר כך יודעי חזו לי, אף אם שונאי חנם הוציאו עלי דבה רעה כזו, שאמרם שאני חולק גם על הקדמונים, וחשבו בזה לגהות ממני מזור, לאשר אין דן דינו למזור וכו', ואין קץ לכל הדברים העולים על הרוח, על כן אקוה לא תהא זאת לו לפוקה, כי אני לשלום וכו'.

להסתופף בצל מוהרנ"ת לברסלב, מגדולי תלמידי מוהרנ"ת, ולכאורה מוזכר כאן במכתבי מוהרנ"ת בפעם הראשונה] הוכרחתם לנסוע לברסלב [מוהרנ"ת ז"ל לא היה בעיר ברסלב או כי נסע לעיר אומן עיין מכתב ע"ז], ומאליך תבין גודל הנחת שהיה לי מזה, ואף על פי כן התחוקתי בעזרתו יתברך שלא לבלבל שמחת שבת קודש ח"ו. והיום בבוקר פרשתי שיחתי על הציון הק', וספרתי לפניו ז"ל כל זה, למען יחוס ה' על עניותינו ובוזותינו, האלהים יבקש את נרדפים כמוני.

והנה ידעת כי מהסתם כבר הנחת אגרת על הפאסט ביום ו', ואני מצפה בכל עת לראותו לידע מה נעשה שם. ולעת עתה אהובי בני חזק ואמץ אל תירא ואל תחת כי ה' אתנו, ורבים אשר אתנו מאשר אתם, עמם זרוע בשר ועמנו ה' אלהינו, אל יעזבנו ואל יטשנו.

ונפלאתי עליך בני אם אמת שהוכרחת לנסוע לברסלב, היה לך לנסוע לפה לאומאן [עיין כע"ז לקמן מכתבי שנת תקצ"ו]. לקיים [שמות י"ד, עיין שמורד פכ"א סי' ד'] ופרעה הקריב שהקריב את ישראל לאביהם שבשמים, כי כל מה שרודפין את האדם הוא בורח ביותר להשם יתברך, כמבואר בדבריו ז"ל [ליקו"מ ח"ב סי' י"ג], אך אף על פי שלא עלתה בידך עצה זאת, על כל פנים תקיים לברוח שם להשם יתברך, כי אין לכם למי לברוח כי אם אליו יתברך לבד, אשר הוא נמצא בכל עת, ואם נדמה לך שאתה רחוק ממנו מאד, אף על פי כן באמת הוא קרוב אליך תמיד, בפרט עתה שאתם נרדפים כל כך, החומל על דל יחמול על דלותינו ויראה בעינינו, ולה' הישועה כי יבוש המה ואל נבוש אנחנו, ויקיים בחדש הזה [חודש אייר] אויבי ישובו יבושו ר'ג'ע [ר"ת אייר, ומבוא בליקו"מ ח"א סי' רע"ו אודות מחלוקת בקדושה ומחלוקת דס"א ע"י"ש], ובזכות מצות ספירת העומר נזכה להכניע אותם שהם גרועים ממוסרים, כי הם עומדים על הנפשות, ובעל מלחמות ישפיל ויפיל אותם מ'אגרא רמא ל'בירא ע'מיקתא [ר"ת לעמ"ד, עיין ספר המדות אות ספירת העומר וז"ל: בספירת העומר יכולין להכניע את המסור, וסימן לעמ"ד ר"ת מ'אגרא רמא ל'בירא ע'מיקתא], ישובו המה אליכם ואתם לא תשובו אליהם, חזקו ואמצו כי ה' עמכם ולא יעזבו אתכם, והכל לטובתכם. והזהרו שתהיו כולכם עמנו יחד בחג השבועות הקדוש הבאה עלינו לטובה, נגילה ונשמחה בישועתו.

דברי המצפה לישועה

נתן מברסלב

סימן ע"ו

בעזרת השם יתברך, אור ליום ה' בחוקתי תקצ"ב, אומאן.

אהובי בני מכתבך קבלתי על ידי הפאסטש ראשון ביום ג' בהר, ומאליך תבין גודל הצער שהיה לי [כנראה שבישר לו אודות המחלוקת בטולשטיין, כמו שכתוב לעיל מ' ע"ח]. אך מאת ה' היתה שנודע לי קצת מענין זה בשבת העבר כאשר כבר הודעתך במכתבי [הג"ל], וכוודאי דברתי מזה הרבה על ציון הקדוש [כמ"ש שם "היום בבוקר פרשתי שיחתי על הציון הק', וספרתי לפניו ז"ל כל זה"], וברוך השם, אשר בחמלתו הגיעני מכתב השני בשבוע זאת מאתך אשר שם נאמר קצת הרחבות אשר בצר הרחיב לנו, ברוך השם, אשר עד כה עזרנו, אבל עדיין צריכין לישועה הרבה שיחוס השם יתברך על כבודו וכבוד הצדיק האמת, ויחוס על נרדפים כמוני, ויצילינו מיד אויבינו ורודפינו חנם, וכל הקמים עלינו לרעה מהרה יפיר עצתם ויקלקל מחשבתם, ויקיים בחדש הזה [חודש אייר] אויבי ישובו יבושו ר'ג'ע [ליקו"מ ח"א סי' רע"ז], אמן.

עתה באתי לבשרך חסדי ה' ונפלאותיו העצומים, שתהלה לאל קניתי בסך חמשים רובל—חדש עצים על קורות נפלאים ומובחרים, וכבר התחילו לסתת אותם, וגם קניתי עצים לעמודים שקורין סלופיס, ובחסדי ה' בקרוב יגביהו הבנין ברוך השם, ואני מוכן עתה לנסוע בבקר אם ירצה השם לביתי [מוהרנ"ת עסק או להעמיד בנין הבית המדרש באומן, ועיין ימי מוהרנ"ת (ח"א אות ק"י) שכתב: בשנת תקצ"ב נפטרה בת רבינו'ל וכו' ונסענו אני ור' נתלי וכו', ובדרך הילוכי וחזירתי משם הייתי באומן ועסקנו בהבנין, ואז באותה השנה היא שנת תקצ"ב הגבהתי הבנין, דהיינו העמדת העמודים וכו' כנ"ל. עוד כתב שם (אות ק"ט) בשנה הזאת תקצ"ב עורגי השי"ת שהגבהתי הבנין, דהיינו העמדת העמודים, והנחתי הקורות עליהם, שזה עיקר הבנין, כל זה נגמר בשנה הזאת בניסים נפלאים וישועות גדולות, כן יעזרנו השי"ת לגמרו בשלימות במהרה, אמן כן יהיה רצון עכ"ל.

אמנם הבנין לא נגמר על ראש השנה שנת תקצ"ג, לכן הוכרחו אג"ש לשכור להם מקום מיוחד להתפלל על ראש השנה כמ"ש שם בימי מוהרנ"ת בזה"ל: אחר כך הגיע שנת תקצ"ג ועדיין לא נגמר הבנין אפילו להתפלל, והוכרחנו גם באותה השנה לשכור הדירה אצל ר' זלמן באומן עכ"ל, ועיין לקמן מכתב ג"ח, ס"ו, ע"ו, ע"ט]. ובשבת קודש הבאה עלינו לטובה אשבות בק"ק טעפליק, ובשבוע הבאה עלינו לטובה אבא לביתי בעזרת השם יתברך. ומעוצם טרדתי אי אפשר עתה להאריך כלל, ואי"ה כאשר תהיה אצלי בחג השבועות הבאה עלינו לטובה נספר נפלאותי יתברך אשר גמל עלינו עד הנה, בפרט בענין הבנין הקדוש הזה, ונודה על העבר ונבקש להבא, כן יהי ה' עמנו לגמורו מהרה.

דברי איך המצפה לישועה

נתן מברסלב

כוונת ההערות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצוננו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימנעל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אן להפעקס: **845.781.6701**

להודיעה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די
מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות
חזקו ואמנו אחיי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם
בכל פעם עצות להציל נפשכם (ע"ל"ת מכתב ג"ח)